

Arrest

nr. 338 105 van 18 december 2025
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88 / 1
1083 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X, X, X en X, die allen verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2025 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 23 juli 2025 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 27 augustus 2025 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. SAKHI MIR-BAZ verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaat T. SCHREURS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 november 2024 dienen de zeven verzoekers een aanvraag in voor een visum lang verblijf (type D) met het oog op de gezinshereniging met A.T., die in België verblijft als erkend vluchteling. De eerste en tweede verzoekers beroepen zich op de hoedanigheid van ouders van een minderjarige vreemdeling die in België tot een verblijf is toegelaten als begunstigde van een internationale beschermingsstatus zoals bedoeld in (het op die datum vigerende) artikel 10, §1, eerste lid, 7°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). De overige verzoekers dienen hun aanvraag in onder de toepassing van de artikelen 9 en 13 van de Vreemdelingenwet.

Op 23 juli 2025 beslist de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie om deze zeven visumaanvragen te weigeren. Het gaat om de thans bestreden beslissingen.

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de eerste verzoeker, is als volgt gemotiveerd:

“(…)

De betrokkenen kunnen geen beroep doen op de bepalingen betreffende de gezinshereniging in art. 10, §1, al. 1, 7° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Overwegende dat op 22/11/2024 twee aanvragen werden ingediend voor T. S. °(…) 1987 en zijn vermoedelijke echtgenote T., J. °(…) 1992, beiden van Afghaanse nationaliteit, teneinde hun vermoedelijke zoon T. Ab. ° (….) 2011, van Afghaanse nationaliteit, in België te vervoegen.

Overwegende echter dat ter staving van de verwantschapsband er geen papieren tazkira van de vermoedelijke vader werd voorgelegd zodat de verwantschap tussen zoon en vader niet aangetoond kan worden. De verwantschap met de moeder kan (via de tazkira) sowieso niet aangetoond worden.

Gelet op het bovenstaande wordt de verwantschap tussen en zijn ouders niet aangetoond en werden de voorwaarden voor gezinshereniging niet vervuld en worden de visumaanvragen bijgevolg verworpen.

Het bewijs van afstamming met de vermoedelijke zoon kan echter worden geleverd door een DNA-test, uitgevoerd in het kader van een bij de FOD Buitenlandse Zaken aangespannen procedure.

Indien de resultaten van deze test positief zijn, kunnen deze worden ingeroepen als bewijs van afstamming ter staving van een nieuwe beslissing.

(…)”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de tweede verzoekster, luidt als volgt:

“(…)

De betrokkenen kunnen geen beroep doen op de bepalingen betreffende de gezinshereniging in art. 10, §1, al. 1, 7° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Overwegende dat op 22/11/2024 twee aanvragen werden ingediend voor T. S. °(…) 1987 en zijn vermoedelijke echtgenote T., J. °(…)1992, beiden van Afghaanse nationaliteit, teneinde hun vermoedelijke zoon T. Ab. ° (….) 2011, van Afghaanse nationaliteit, in België te vervoegen.

Overwegende echter dat ter staving van de verwantschapsband er geen papieren tazkira van de vermoedelijke vader werd voorgelegd zodat de verwantschap tussen zoon en vader niet aangetoond kan worden. De verwantschap met de moeder kan (via de tazkira) sowieso niet aangetoond worden.

Gelet op het bovenstaande wordt de verwantschap tussen en zijn ouders niet aangetoond en werden de voorwaarden voor gezinshereniging niet vervuld en worden de visumaanvragen bijgevolg verworpen.

Het bewijs van afstamming met de vermoedelijke zoon kan echter worden geleverd door een DNA-test, uitgevoerd in het kader van een bij de FOD Buitenlandse Zaken aangespannen procedure.

Indien de resultaten van deze test positief zijn, kunnen deze worden ingeroepen als bewijs van afstamming ter staving van een nieuwe beslissing.

(…)”

De derde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de derde verzoekster, is als volgt gemotiveerd:

“(…)

De betrokkenen kunnen geen beroep doen op de bepalingen in art. 9 en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Overwegende dat op 22/11/2024 aanvragen werden ingediend voor T. M. °(…) 2024, T. W. °(…) 2013, T. B. A. °(…) 2015, T. Aj. °(…) 2017 en T. T. °(…) 2021, samen met hun vermoedelijke ouders T. S. °(…) 1987 en T., J. °(…) 1992, allen van Afghaanse nationaliteit, teneinde hun vermoedelijke broer T. Ab. ° (….) 2011, van Afghaanse nationaliteit, in België te vervoegen.

Overwegende ten eerste dat ter staving van de verwantschapsband met de vermoedelijke ouders geen papieren tazkiras werden voorgelegd zodat de verwantschap tussen de aanvragers en de vader niet aangetoond kan worden.

Er werden evenwel niet-gelegaliseerde elektronische Afghaanse Tazkiras van de aanvragers voorgelegd. Overwegende echter dat op basis van (de onvertaalde voorzijdes van) de elektronische Tazkiras er geen verwantschap kan worden vastgesteld. Daarnaast maakt een Afghaanse Tazkira geen melding van de naam van de biologische moeder, waardoor de verwantschap met deze hoe dan ook niet kan worden bewezen.

Overwegende verder dat de documenten genaamd "Birth Certificate" geen documenten van de Afghaanse burgerlijke stand betreffen. Bovendien wordt dit document opgesteld aan de hand van de Tazkira; hoewel deze laatste geen melding maakt van de naam van de moeder, maken de voorgelegde documenten er wel melding van. Het is dan ook onduidelijk op welke basis de naam van de moeder hieraan werd toegevoegd.

Gelet op al het bovenstaande kunnen de voorgelegde documenten niet weerhouden worden als bewijs van de verwantschap en worden de visumaanvragen verworpen.

Het bewijs van afstamming ten aanzien van de vermoedelijke ouders kan echter worden geleverd door een DNA-test, uitgevoerd in het kader van een bij de FOD Buitenlandse Zaken aangespannen procedure.

*Indien de resultaten van deze testen positief zijn EN op voorwaarde dat ook de DNA-test tussen de vermoedelijke ouders en de te vervoegen persoon in België (met name T. Ab. ° (...) 2011) positief is, kunnen deze worden ingeroepen als bewijs van afstamming ter staving van een nieuwe beslissing.
(...)"*

De vierde bestreden beslissing betreft de beslissing genomen ten aanzien van de vierde verzoeker:

"(...)

De betrokkenen kunnen geen beroep doen op de bepalingen in art. 9 en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Overwegende dat op 22/11/2024 aanvragen werden ingediend voor T. M. ° (...)2024, T. W. ° (...)2013, T. B. A. ° (...)2015, T. Aj. ° (...)2017 en T. T. ° (...)2021, samen met hun vermoedelijke ouders T. S. ° (...)1987 en T., J. ° (...)1992, allen van Afghaanse nationaliteit, teneinde hun vermoedelijke broer T. Ab. ° 02/05/2011, van Afghaanse nationaliteit, in België te vervoegen.

Overwegende ten eerste dat ter staving van de verwantschapsband met de vermoedelijke ouders geen papieren tazkiras werden voorgelegd zodat de verwantschap tussen de aanvragers en de vader niet aangetoond kan worden.

Er werden evenwel niet-gelegaliseerde elektronische Afghaanse Tazkiras van de aanvragers voorgelegd. Overwegende echter dat op basis van (de onvertaalde voorzijdes van) de elektronische Tazkiras er geen verwantschap kan worden vastgesteld. Daarnaast maakt een Afghaanse Tazkira geen melding van de naam van de biologische moeder, waardoor de verwantschap met deze hoe dan ook niet kan worden bewezen.

Overwegende verder dat de documenten genaamd "Birth Certificate" geen documenten van de Afghaanse burgerlijke stand betreffen. Bovendien wordt dit document opgesteld aan de hand van de Tazkira; hoewel deze laatste geen melding maakt van de naam van de moeder, maken de voorgelegde documenten er wel melding van. Het is dan ook onduidelijk op welke basis de naam van de moeder hieraan werd toegevoegd.

Gelet op al het bovenstaande kunnen de voorgelegde documenten niet weerhouden worden als bewijs van de verwantschap en worden de visumaanvragen verworpen.

Het bewijs van afstamming ten aanzien van de vermoedelijke ouders kan echter worden geleverd door een DNA-test, uitgevoerd in het kader van een bij de FOD Buitenlandse Zaken aangespannen procedure.

*Indien de resultaten van deze testen positief zijn EN op voorwaarde dat ook de DNA-test tussen de vermoedelijke ouders en de te vervoegen persoon in België (met name T. Ab. ° (...)2011) positief is, kunnen deze worden ingeroepen als bewijs van afstamming ter staving van een nieuwe beslissing.
(...)"*

De vijfde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de vijfde verzoekster, luidt als volgt:

“(…)

De betrokkenen kunnen geen beroep doen op de bepalingen in art. 9 en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Overwegende dat op 22/11/2024 aanvragen werden ingediend voor T. M. °(…)2024 , T. W. °(…)2013 , T. B. A. °(…)2015 , T. Aj. °(…)2017 en T. T. °(…)2021, samen met hun vermoedelijke ouders T. S. °(…)1987 en T., J. °(…)1992, allen van Afghaanse nationaliteit, teneinde hun vermoedelijke broer T. Ab.° 02/05/2011, van Afghaanse nationaliteit, in België te vervoegen.

Overwegende ten eerste dat ter staving van de verwantschapsband met de vermoedelijke ouders geen papieren tazkiras werden voorgelegd zodat de verwantschap tussen de aanvragers en de vader niet aangetoond kan worden.

Er werden evenwel niet-gelegaliseerde elektronische Afghaanse Tazkiras van de aanvragers voorgelegd. Overwegende echter dat op basis van (de onvertaalde voorzijdes van) de elektronische Tazkiras er geen verwantschap kan worden vastgesteld. Daarnaast maakt een Afghaanse Tazkira geen melding van de naam van de biologische moeder, waardoor de verwantschap met deze hoe dan ook niet kan worden bewezen.

Overwegende verder dat de documenten genaamd "Birth Certificate" geen documenten van de Afghaanse burgerlijke stand betreffen. Bovendien wordt dit document opgesteld aan de hand van de Tazkira; hoewel deze laatste geen melding maakt van de naam van de moeder, maken de voorgelegde documenten er wel melding van. Het is dan ook onduidelijk op welke basis de naam van de moeder hieraan werd toegevoegd.

Gelet op al het bovenstaande kunnen de voorgelegde documenten niet weerhouden worden als bewijs van de verwantschap en worden de visumaanvragen verworpen.

Het bewijs van afstamming ten aanzien van de vermoedelijke ouders kan echter worden geleverd door een DNA-test, uitgevoerd in het kader van een bij de FOD Buitenlandse Zaken aangespannen procedure.

*Indien de resultaten van deze testen positief zijn EN op voorwaarde dat ook de DNA-test tussen de vermoedelijke ouders en de te vervoegen persoon in België (met name Tokhi Ab. ° (….)2011) positief is, kunnen deze worden ingeroepen als bewijs van afstamming ter staving van een nieuwe beslissing.
(…)”*

De zesde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de zesde verzoekster, bevat de volgende motieven:

“(…)

De betrokkenen kunnen geen beroep doen op de bepalingen in art. 9 en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Overwegende dat op 22/11/2024 aanvragen werden ingediend voor T. M. °(…)2024 , T. W. °(…)2013 , T. B. A. °(…)2015 , T. Aj. °(…)2017 en T. T. °(…)2021, samen met hun vermoedelijke ouders T. S. °(…)1987 en T., J. °(…)1992, allen van Afghaanse nationaliteit, teneinde hun vermoedelijke broer T. Ab.° 02/05/2011, van Afghaanse nationaliteit, in België te vervoegen.

Overwegende ten eerste dat ter staving van de verwantschapsband met de vermoedelijke ouders geen papieren tazkiras werden voorgelegd zodat de verwantschap tussen de aanvragers en de vader niet aangetoond kan worden.

Er werden evenwel niet-gelegaliseerde elektronische Afghaanse Tazkiras van de aanvragers voorgelegd. Overwegende echter dat op basis van (de onvertaalde voorzijdes van) de elektronische Tazkiras er geen verwantschap kan worden vastgesteld. Daarnaast maakt een Afghaanse Tazkira geen melding van de naam van de biologische moeder, waardoor de verwantschap met deze hoe dan ook niet kan worden bewezen.

Overwegende verder dat de documenten genaamd "Birth Certificate" geen documenten van de Afghaanse burgerlijke stand betreffen. Bovendien wordt dit document opgesteld aan de hand van de Tazkira; hoewel deze laatste geen melding maakt van de naam van de moeder, maken de voorgelegde documenten er wel melding van. Het is dan ook onduidelijk op welke basis de naam van de moeder hieraan werd toegevoegd.

Gelet op al het bovenstaande kunnen de voorgelegde documenten niet weerhouden worden als bewijs van de verwantschap en worden de visumaanvragen verworpen.

Het bewijs van afstamming ten aanzien van de vermoedelijke ouders kan echter worden geleverd door een DNA-test, uitgevoerd in het kader van een bij de FOD Buitenlandse Zaken aangespannen procedure.

Indien de resultaten van deze testen positief zijn EN op voorwaarde dat ook de DNA-test tussen de vermoedelijke ouders en de te vervoegen persoon in België (met name T. Ab. ° (...)2011) positief is, kunnen deze worden ingeroepen als bewijs van afstamming ter staving van een nieuwe beslissing. (...)"

De zevende bestreden beslissing betreft de aanvraag van de zevende verzoekster en luidt als volgt:

"(...)

De betrokkenen kunnen geen beroep doen op de bepalingen in art. 9 en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Overwegende dat op 22/11/2024 aanvragen werden ingediend voor T. M. ° (...)2024, T. W. ° (...)2013, T. B. A. ° (...)2015, T. Aj. ° (...)2017 en T. T. ° (...)2021, samen met hun vermoedelijke ouders T. S. ° (...)1987 en T., J. ° (...)1992, allen van Afghaanse nationaliteit, teneinde hun vermoedelijke broer T. Ab. ° 02/05/2011, van Afghaanse nationaliteit, in België te vervoegen.

Overwegende ten eerste dat ter staving van de verwantschapsband met de vermoedelijke ouders geen papieren tazkiras werden voorgelegd zodat de verwantschap tussen de aanvragers en de vader niet aangetoond kan worden.

Er werden evenwel niet-gelegaliseerde elektronische Afghaanse Tazkiras van de aanvragers voorgelegd. Overwegende echter dat op basis van (de onvertaalde voorzijdes van) de elektronische Tazkiras er geen verwantschap kan worden vastgesteld. Daarnaast maakt een Afghaanse Tazkira geen melding van de naam van de biologische moeder, waardoor de verwantschap met deze hoe dan ook niet kan worden bewezen.

Overwegende verder dat de documenten genaamd "Birth Certificate" geen documenten van de Afghaanse burgerlijke stand betreffen. Bovendien wordt dit document opgesteld aan de hand van de Tazkira; hoewel deze laatste geen melding maakt van de naam van de moeder, maken de voorgelegde documenten er wel melding van. Het is dan ook onduidelijk op welke basis de naam van de moeder hieraan werd toegevoegd.

Gelet op al het bovenstaande kunnen de voorgelegde documenten niet weerhouden worden als bewijs van de verwantschap en worden de visumaanvragen verworpen.

Het bewijs van afstamming ten aanzien van de vermoedelijke ouders kan echter worden geleverd door een DNA-test, uitgevoerd in het kader van een bij de FOD Buitenlandse Zaken aangespannen procedure.

Indien de resultaten van deze testen positief zijn EN op voorwaarde dat ook de DNA-test tussen de vermoedelijke ouders en de te vervoegen persoon in België (met name T. Ab. ° (...)2011) positief is, kunnen deze worden ingeroepen als bewijs van afstamming ter staving van een nieuwe beslissing. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

De verzoekers beroepen zich in een eerste en enig middel op een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het fair play-beginsel.

Het enig middel wordt als volgt onderbouwd:

"Verweerder heeft een negatieve beslissing genomen in dit dossier. Verzoekers hebben via hun raadsman op 19.08.2025 een herziening gevraagd van deze beslissing met de hieronder staande redenen en de stukken:

De oom van de referentiepersoon heeft deze brief geschreven en de feiten met de stukken gestaafd:

Mijn neef heeft visum gezinsherenning gevraagd voor zijn familie en deze aanvraag is geweigerd door de Ambassade en ze hebben DNA test gevraagd maar wij kunnen geen DNA test voorleggen want Ab. is niet de zoon van S. T. maar hij is zoon van E. T.. Hij was ons oudste broer E. T. is overleden toen A. ongeveer zes

maanden was en zijn moeder is op zijn bevalling overleden dus S. T. is zijn bevoogd geweest in de afgelopen 13/14 jaren en A. weet het niet van deze verhaal en tot nu ook niet, Ik ben oom van A. T. we waren in het jaar 2023 door de problemen met nieuwe regering in Afghanistan samen vertrokken van uit Afghanistan naar Iran en daar hebben we met iemand gesproken om ons te helpen om het visum te kunnen krijgen voor Rusland, Ik, A., en M. A. hebben wij visum gekregen maar jammer genoeg dat mijne broer en zijn familie hebben geen visum gekregen van Rusland en ze zijn daar in Iran gebleven, We waren vertrokken van Iran naar Rusland en van daar naar Belarus en we zijn drie maanden in Belarus gebleven na deze periode zijn we nogmaals vertrokken van Belarus naar Poland, Ik had gedacht als we ergens asiel gaan vragen dan zal ik de bovenstaande verhaal eerlijk vertellen tijdens onze interview maar dat is niet zo gebeurd, A. is samen met M. A. en met nog een andere gezin grens overgeslagen en ik ben gepakt door de politie en ze hebben mij teruggestuurd naar Belarus stad en van daar terug naar Rusland en dan na een tijdje ben ik terug gegaan van Rusland naar Afghanistan dus daarom niemand heeft hier in België verteld dat S. T. bevoogd is van hem niet de echte vader, Wanneer ben ik in België gekomen met een visum van gezinsherenning dan hij was positief en hij heeft aan DVZ gezegd tijdens zijn interview dat S. T. zijn vader is, Daarom kon niks aan doen, Ik heb alle bewijzen van de bovenstaande verhaal bijvoorbeeld, Mijne visum van Rusland, Mijn visum gezinsherenning, Doodcertificaat van zijn echte ouders, En een filmpje van de begraven van zijn vader, E-mails die mijne echtgenote had gestuurd naar de CAW toen ik in Belarus was, E-mails die mijne echtgenote had gestuurd naar de RODE KRUS toen ik in Belarus was, Daarom door de bovenstaande redenen kunnen we geen DNA test voor liggen.

PS: Ik stuur in mijn volgende mail de videofragmenten. Ik kan ze in deze mail niet doen gezien de omvang.

Verweerster heeft op 20.08.2025 als volgt geantwoord:

Beste,

Er zal hiervoor geen herziening worden gemaakt.

In de aanvraag werd niets vermeld over onderstaande feiten en bovendien werd er een geboorteakte voorgelegd van Ab. met S. als vader!?!

Mvg,

Jan

(stuk 2 – 2 mails gericht aan de DVZ met de stukken)

Verzoeker menen dat verweerster ten onrechte geen rekening gehouden heeft met de voorgelegde stukken en uitleg.

Verzoekers menen dat deze uitleg niet verzonnen is maar gebaseerd en gedocumenteerd is.

Zoals geweten legt dit beginsel de overheid de plicht op om rechtssubjecten correct, niet unfair behandelen. De overheid moet zich onpartijdig opstellen bij het nemen van een besluit en moet de noodzakelijke openheid en eerlijkheid in acht nemen. Verzoeksters zijn van mening dat verweerder na het lezen van het verzoek tot herziening en de voorgelegde stukken hen niet eerlijk behandeld heeft.

De handeling van verweerder is in dit zin een schending van artikel 3 en 8 van het EVRM en eveneens van fair play beginsel. Uit stukken blijkt duidelijk dat de referentiepersoon een deel van het gezin was vanaf zijn kindertijd.

De referentiepersoon woonde sinds zijn 6de maand van zijn leven samen de verzoekers. Verzoekers 1 en 2 hebben de referentiepersoon opgevoed als hun eigen kind en dit voor een periode van 13 – 14 jaar.

Het feit dat A. een taskira voorgelegd heeft met als vader S. is een zeer logische zaak.

De heer T. S. wou geen onderscheid maken tussen de kinderen. Het was de eerste keer dat de jonge heer A. een Taskira moest bekomen en daarom heeft de heer T. S. beslist om dit onder zijn eigen naam als zijn eigen kind op te vragen.

Dit is een zeer normale zaak in Afghanistan aldus verzoeker.

Dat dit middel gegrond is.”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de raadsman van de verzoekers op 19 augustus 2025 aan de diensten van de verweerder het volgende e-mailbericht heeft verstuurd:

“Objet : /!\:FW: FW: Response to visa application file ISB : 87069-75 - verzoek tot herziening van uw beslissing

Beste,

Uw dienst heeft in dit dossier een negatieve beslissing genomen met een voorbehoud van een DNA test. Wij vragen de herziening van uw beslissing omwille van de hieronder staande uitleg en stukken in de bijlage. Zou u binnen 3 dagen aan ons willen laten weten of uw dienst deze beslissing wil herzien en een positieve beslissing kan nemen?

Dit om in geval van weigering de mogelijkheid te hebben om deze beslissing aan te vechten bij de Raad. Hieronder en als bijlage vindt u de uitleg van de oom van mijn cliënt en de stukken om de situatie uit te leggen:

Mijn neef heeft visum gezinsherenning gevraagd voor zijn familie en deze aanvraag is geweigerd door de Ambassade en ze hebben DNA test gevraagd maar wij kunnen geen DNA test voorleggen want Ab. is niet de zoon van S. T. maar hij is zoon van Ez. T., Hij was ons oudste broer Ez. T. is overleden toen Ab. ongeveer zes maanden was en zijn moeder is op zijn bevalling overleden dus S. T. is zijn bevoogd geweest in de afgelopen 13/14 jaren en Abdullah weet het niet van deze verhaal en tot nu ook niet, Ik ben oom van Ab. T. we waren in het jaar 2023 door de problemen met nieuwe regering in Afghanistan samen vertrokken van uit Afghanistan naar Iran en daar hebben we met iemand gesproken om ons te helpen om het visum te kunnen krijgen voor Rusland, Ik, Ab., en M. A. hebben wij visum gekregen maar jammer genoeg dat mijne broer en zijn familie hebben geen visum gekregen van Rusland en ze zijn daar in Iran gebleven, We waren vertrokken van Iran naar Rusland en van daar naar Belarus en we zijn drie maanden in Belarus gebleven na deze periode zijn we nogmaals vertrokken van Belarus naar Poland, Ik had gedacht als we ergens asiel gaan vragen dan zal ik de bovenstaande verhaal eerlijk vertellen tijdens onze interview maar dat is niet zo gebeurd, Ab. is samen met M. A. en met nog een andere gezin grens overgeslagen en ik ben gepakt door de politie en ze hebben mij teruggestuurd naar Belarus stad en van daar terug naar Rusland en dan na een tijdje ben ik terug gegaan van Rusland naar Afghanistan dus daarom niemand heeft hier in België verteld dat s. T. bevoogd is van hem niet de echte vader, Wanneer ben ik in België gekomen met een visum van gezinsherenning dan hij was positief en hij heeft aan DVZ gezegd tijdens zijn interview dat S. T. zijn vader is, Daarom kon niks aan doen, Ik heb alle bewijzen van de bovenstaande verhaal bijwoordbeeld, Mijne visum van Rusland, Mijn visum gezinsherenning, Doodcertificaat van zijn echte ouders, En een filmpje van de begraven van zijn vader, E-mails die mijne echtgenote had gestuurd naar de CAW toen ik in Belarus was, E-mails die mijne echtgenote had gestuurd naar de RODE KRUS toen ik in Belarus was, Daarom door de bovenstaande redenen kunnen we geen DNA test voor leggen.

PS: Ik stuur in mijn volgende mail de videofragmenten. Ik kan ze in deze mail niet doen gezien de omvang.”

J.S., dit is de gemachtigde die de bestreden beslissingen heeft getroffen, heeft deze vraag beantwoord met een bonding mailbericht van 21 augustus 2025, dat luidt als volgt:

“(…)

Beste,

Er zal hiervoor geen herziening worden gemaakt.

In de aanvraag werd niets vermeld over onderstaande feiten en bovendien werd er een geboorteakte voorgelegd van Ab. met S. als vader!?!

(…)”

In het enig middel brengen de verzoekers een kritiek naar voor die niet gericht is tegen de in de bestreden beslissingen opgenomen motieven betreffende de weigering van de visumaanvragen, maar wel tegen het door de gemachtigde geformuleerde antwoord op het op 19 augustus 2025 ingediende verzoek tot herziening.

De verweerder werpt hieromtrent in de nota met opmerkingen de volgende exceptie op:

“Verzoekers betwisten niet zozeer de rechtmatigheid van de bestreden beslissingen, maar wel de weigering tot herziening van de bestreden beslissing. Maar de vraag is nog maar of tegen die weigering tot herziening in rechte kan worden opgetreden. De bestreden beslissing dateert immers van 23.07.2025 en op 19.08.2025 wordt gevraagd om die beslissing te herzien.

Echter de vraag van 19.08.2025 dateert van na de bestreden beslissing en de uitleg daarin verschaft ook. Met die uitleg kon aldus ook geen rekening worden gehouden bij het nemen van de thans bestreden beslissingen van 23.07.2025.

Indien verzoekende partij nieuwe elementen wilt voegen bij haar visumaanvraag die dan worden meegenomen in een beslissing, dan staat het haar vrij om een nieuwe visumaanvraag in te dienen.

In ieder geval kan de rechtmatigheid van de bestreden beslissingen maar beoordeeld worden in functie van de elementen waarvan het bestuur kennis had en op het ogenblik dat de bestreden beslissingen werden genomen, was er geen kennis van de e-mail van 19.08.2025 en de uitleg die nadien is verschaft.

Bijgevolg kan de in het verzoekschrift geuite kritiek, die gebaseerd is op elementen die pas aangehaald zijn door verzoekers na de bestreden beslissing, niet tot de onrechtmatigheid van de bestreden beslissing(en) gelden.”

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat het door de raadsman van de verzoekers geformuleerde verzoek tot herziening van de (zeven) beslissingen van 23 juli 2025 dient te worden beschouwd als een oneigenlijk of willig beroep. In de Vreemdelingenwet is immers geen dergelijk administratief beroep voorzien. Eén van de wezenskenmerken van een dergelijk willig beroep, dat uit zijn aard niet het voorwerp is van een bij een normatieve tekst georganiseerde procedure, is dat de administratieve overheid die aangesproken wordt niet verplicht is om zich over dit beroep uit te spreken, laat staan om dit verzoek in te willigen. Het e-mailbericht van de gemachtigde van 21 augustus 2025 dient, gelet op de gebruikte bewoordingen, te worden beschouwd als een loutere weigering om van een facultatieve mogelijkheid tot herziening gebruik te maken. De gemachtigde geeft immers op beknopte wijze te kennen dat er geen herziening zal worden uitgevoerd en gaat in zijn e-mailbericht niet concreet in op de inhoud van de argumenten die in het verzoek tot herziening (bij e-mailbericht van 19 augustus 2025) door verzoekers raadsman en door de broer van de eerste verzoeker (dit is de oom van de referentiepersoon, Ab. T.) werden naar voor geschoven. Dat de gemachtigde eraan toevoegt dat de op 19 augustus 2025 geformuleerde elementen niet in de aanvraag werden vermeld terwijl er bij de aanvraag wel een geboorteakte werd voorgelegd van Ab. met S. als vader, houdt een loutere verwijzing in naar de inhoud van de aanvragen die het voorwerp uitmaken van de weigeringsbeslissingen van 23 juli 2025. Zulks houdt niet in dat de gemachtigde de aanvragen opnieuw heeft beoordeeld aan de hand van de op 19 augustus 2023 overgemaakte elementen. In tegendeel weigert de gemachtigde om deze nieuwe elementen, waarvan niets werd vermeld in de visumaanvragen, inhoudelijk aan een nieuw onderzoek te onderwerpen.

Aangezien niet blijkt dat de gemachtigde het voornemen had de beslissingen van 23 juli 2025 te herzien, kan slechts worden vastgesteld dat het e-mailbericht van de gemachtigde van 21 augustus 2025 geen beslissing is die vatbaar is voor vernietiging door de Raad (cf. RvS 12 januari 2005, nr. 139.152; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 56 – 60). Het voorwerp van het beroep kan in die zin dan ook niet ambtshalve door de Raad worden uitgebreid.

Bovendien moet de Raad zich, zoals de verweerder pertinent opmerkt, voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de op dat moment voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999; RvS 23 september 2002, nr. 110.548). Nieuwe elementen die niet ter kennis waren gebracht van de gemachtigde ten tijde van de totstandkoming van de bestreden beslissingen kunnen dan ook niet voor de eerste keer worden aangewend om de wettigheid van deze beslissingen te betwisten. De Raad zou zijn bevoegdheid immers overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999). De kritiek van de verzoekers betreft elementen die pas op 19 augustus 2025, en dus geruime tijd na het treffen de bestreden beslissingen, aan de diensten van de verweerder werden overgemaakt.

Het enig middel kan dan ook niet leiden tot de nietigverklaring van de thans bestreden beslissingen.

Het beroep dient derhalve te worden verworpen.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 1302 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een zevende.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend vijftientig door:

C. DE GROOTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.
---------------	---

K. VERKIMPEN,	griffier.
---------------	-----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE